

Dr. Bólya Lajos egyetemi rektor:

Hazug hamisítvány az ENSZ ötös bizottságának jelentése

Szeged dolgozói munkágyűléseken fejezik ki tiltakozásukat az ellen, hogy az ENSZ-ben napirendre kívánják tűzni az úgynevezett „magyar ügy” megtárgyalását. Leveleket és táviratokat juttatnak el ezzel kapcsolatban az illetékesekhez, tiltakozva az ENSZ ötös bizottságának hazug jelentése ellen. A Hazafias Népfrent aktívái most otthonukban keresik fel a még szabadságon lévő egyetemi tanárokat, a város vezető értelmiségieit és kéri, mondják el véleményüket az ENSZ ötös bizottságának jelentéséről.

Dr. Bólya Lajos, a Szegedi Tudományegyetem rektora a következőket mondotta:

Az ENSZ ötös bizottságának hazug jelentése azt a látszatot kelti, mint ha a megbízható szemtanúktól szereztek volna az abban felsorolt adatokat. A figyelmes elolvasásnál azonban kiténik, hogy a felsorolt tényeket a bizottság tagjai legtöbbször nem ellenőrizték. Nem közli a jelentés azt sem, hogy kik azok a tanúk, akik ezeket a rágalmat elmond-

ták. Legtöbbször általánosságban beszél a jelentés. Az adatok közlők közül, akiket megnevez, tudjuk, hogy hazánkban a belső reakció oszlopi voltak, s a külföldi imperialisták elképzeléseit akarták megvalósítani országunkban. Ha tudnánk, hogy ki a többi „szemtanú”, bizonyára róluk is bizonyítani tudnánk, hogy közöttük sok a börtönviselt, s ezért még az általános emberi érzelm szemponjtából sem tekinthetők megbízhatónak.

Az okmány ennélfogva nélkülözi a hitelteliséget. Ezért nem alkalmas arra, hogy bármiféle nemzetközi szerv azt tárgyalási alapul elfogadja. Ennek a jelentésnek az ENSZ elé vitele ezért nem más, mint hamis dokumentumoknak az imperializmus céljára való felhasználása. Mi, magyar dolgozók azt tartanánk helyesnek, ha Hammarskjöld úr, az ENSZ főtitkára ellátogatna országunkba, s személyesen győződne meg a való helyzetről. Úgy gondoljuk, hogy ebben az esetben ő maga is elítélné az ötös bizottság jelentését, ezt a hazug hamisítványt.

„Szeged dolgozóit örökre szívünkbe zártuk”

Elutaztak Szegedről a drezdai vendégek

A DREZDAI vendégek öt-napos szegedi tartózkodásuk alatt sok mindent megtekintettek városunkban. Számos, különböző szakmákban dolgozó munkásokkal beszélgettek, mégis kevésnek találták sokrétű tapasztalatukat városunkról. Arra hívatkoztak: szegedi tartózkodásuk alatt annyira megszerették a várost, az itt élő embereket, hogy ha idejük engedné, még szorosabb személyes baráti kapcsolatok elmélyítésén fáradoznának. Pénteken, tegnap azonban a kedves vendégek befejezték szegedi látogatásukat.

Csütörtökön délután megtekintették az ellenforradalmi kiállítás, amely rendkívüli hatással volt rájuk. Drezda tanácsának vezetői elmondották, tisztában voltak a magyarországi októberi események jellegével. A kiállítás dokumentumai viszont mélységesebben meggyőzték őket arról, hogy milyen szörnyűség dolog történt hazánkban az ellenforradalom idején. Véleményüknek a kiállítás albumában is kifejezést adtak.

Pénteken, tegnap délelőtt a Paprikafeldolgozó Vállalathoz látogattak el, ahol több fényképet is készítettek a paprika feldolgozásáról, hogy azokat bemutatásuk odahaza, Drezdában. A gyár munkásai szeretettel vették körül a kedves vendégeket. A drez-

daiak ebéd előtt a városi tanács apparátusának vezetőivel beszélgettek el és átadták a Drezda dolgozói által küldött emléktárgyakat. A városi tanács végrehajtó bizottsága nevében Vincze Antal elnökhelyettes adta át Drezda város képviselőinek azokat a szegedi ajándékokat — szalámit, paprikát, papucsot, bicskát, gyümölcsöt, virágokat —, amelyek városunk dolgozóinak jellegzetes munkáját tükrözik. Ezután került sor a megható búcsúzkodásra.

A DÉLMAGYARORSZÁGNAK Rudolf Liebscher, a küldöttség vezetője, Drezda polgármesterhelyettese nyilatkozatot adott:

— Tolmácsolják Szeged dolgozóinak — mondotta — tiszteletünket, szívből jövő baráti szeretetünket. Szegedi tartózkodásunk idején meggyőződünk arról, hogy életkedv, akarat árad a szegedi dolgozókból. Beszélünk munkásokkal, parasztokkal, értelmiségiekkel, s megismertük életkörülményeiket. — NAGYON TETSZETT nekünk Szeged kulturális élete. Rendkívül mély benyomást tett ránk a szegedi emberek szívvelsége, nagyon ízléses a szegedi halászlé, gujlyás és gazdag emlékekkel térünk vissza Drezdába. Szeged város dolgozóit örökre a szívünkbe zártuk, testvéreinknek tekintjük.

Kerthelyiséggel bővül az Építők Művelődési Otthona

Az Építők Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezete körülbelül egy esztendője vette kezletébe a rókusai kultúrthozont. A szakszervezet úgy határozott, hogy a nagyarányú fejlesztési és bővítési programot hajt végre a művelődési otthonban. Ennek jegyében teljesen új technikai berendezéssel látták el a filmstúdiójukat, most hozták létre a kerthelyiséget és még ebben az évben felépítik az új színháztermet, a legmodernebb követelményeknek megfelelően.

A lottó nyerőszámai:
37, 40, 48, 65, 70

Pénteken délelőtt jubileumi lottósorsolást rendezett a Sportfogadási és Lottó Igazgatóság: ez alkalommal ugyanis — tavasz óta — huszonötödöszer került sor az öt nyerő szám kihúzására.

A kerthelyiség programjában hétköznaponként mikrobarázdás hanglemes-estek szerepelnek a legújabb táncdalokból, de szombaton és vasárnap kiváló zenekar szolgáltatja a táncdelvölőknek a zenét.

Szovjet légi-expresszek

Minden takarékoság végső soron az idővel való takarékoságra vezet vissza!

Ezt az elvet tartják szem előtt a szovjet repülőgéptervezők, amikor újabb és újabb gyorsjáratú modelleket adnak át a forgalomnak. A szovjet polgári légiforgalom Európa és Ázsia hetvenhét városával tart összeköttetést. A korszerű gépek még a legtávolabbi helyekre is rövid idő alatt »röpiük« az utasokat.

A »TU-104«-nek »testvéreiké« született, a »TU-104/A«. Ez a gép már hetven személyt szállít. A Tupoljev-vezette tervezőgárda joggal büszkélkedhet új gépével, a »TU-110«-el. A gép óránként ezer kilométeres sebességgel száguld. Még az utazósebessége is nyolcszáz kilométer/óra. Leszállás nélkül 3450 kilométert tesz meg.

Nyolcvannegy személyt szállít az »Ukrajna«-típusú léglökéses utasszállító. Az utasok kényelmét nemcsak a pompás ülések, hanem büfé és mozi is szolgálja. Az egyik utas a leszállás után megjegyezte, hogy máskor rövidebb filmeket vigyenek magukkal. Kérését azzal magyarázta, hogy Kijevtől Moszkvába 1 óra 15 perc alatt repül a gép és ez alatt egy rendes hosszfilm nem lehet végignézni.

A munkásmozgalom régi szegedi harcainak a napokban tartott megbeszélésén az egyik elvtárs — ifjabb generációhoz tartozik — nyomatékkal hangsúlyozta: „A párt önmagát becsüli meg, ha megbecsüli régi harcosait”. Az idézet különösen megkapta Péter Jánosét és hatására ő is felszólalt:

A megbecsülés — jogos kívánság

— Nálunk az újszegedi szöveggyárban az ellenkezőjét tapasztaltuk — mondotta. — Engem is „kiraktak” az üzemből az ellenforradalmárok. Meg Vigh Istvánt, országgyűlési képviselőt és másokat. Persze november 4-e után odaálltunk a szövegép mellé és bizony a munkaeredményeim a legjobb köze tartoznak. Nem is baj az, hogy ismét fizikai munkát végzek, megállom én a helyem 1933 óta a gyárban. Még manapság is előfordult azonban, hogy gúnyosan nevettek rajtam, szinte sugárzott egyeseknek a szeméből: „Na, úgy, hogy kitértük a régi kommunistákat”. És bizony másutt is előfordul ilyen eset. A múltban megértettük, hogy az uraktól csak üldözötést várhatunk. De most csak egy kis megbecsülés, úgy gondolom, jogos kívánság.

Igazságot teremteni a párt régi harcosának, — nemes feladat. A sejtéssel elkéstem: az úgy éppen elintézték nyert. Kilenc hónappal az ellenforradalom után! Éppen ezért — tanulságként — mégis érdemes feltárni röviden a történeteket.

23 év után ...

Péterné apja. — Zsigmond József Szegeden az építőipari szakszervezet alapító tagja volt. Munkásmozgalmi tevékenységéért kitiltották Szegedről: vidéken dolgoztatott, nyolc gyermeke

Lesz-e 13. havi fizetés a XI-es Autójavító Vállalatnál?

A számok, ahogyan mondták szoktuk, sok mindenről beszélnek, de sok mindent el is hallgatnak. Ez tapasztalható a szegedi XI-es Autójavító Vállalat második negyedévi tervteljesítésének adatainál is. Pedig a 127 százalékos „bűvöletbe ejti” az embert. Persze, ez a szám minőségről nem beszél, csak mennyiségről. Az önköltség-csökkenésről és ami ennek szoros tartozéka, az anyag-takarékosságról ugyancsak nem mond semmit, de mégis kiváltja az emberből a dicsérő szavakat: ez igen!

Vajon megelégedettek-e a vállalat vezetői és a munkások? Ugy hisszük, felesleges a kérdés, hiszen a nyereségrészesedés az egész vállalat kollektíváját jobban érdektebbé teszi a terv túlteljesítésében, mint korábban. Nyereségrészesedés? A kívülről azt hihetné, ilyen terv teljesítése láttán, hogy ha többet nem is, de már kétheti fizetésre való nyereségrészesedést félre tudtak tenni ennél a vállalatnál. Kicsit azonban korai a derűlátás. Van ugyan nyereség, de nem olyan mennyiségben, mint ahogy azt a tervteljesítés sejteti. Bizony, ennél a vállalatnál sem lehet senki elégedett az eredménnyel, bármilyen nagyok is a tervteljesítés számai.

Az önköltséggel még itt is baj van.

Miként lehet, hogy az autószerelő szakmában magas az önköltség? Sokan feltesszék ezt a kérdést, azok, akik nem ismerik közelebbről az Autójavító Vállalat munkáját. Az a hír járja ugyanis, hogy ez a szakma sem különb az óra és rádió mesterségénél. Annvit kérnek a javításért, különböző hibák felsorolásával, amennyit csak nem szégyellnek. Az ilyen általánosítás nem otthonos ennél a vállalatnál. Nem is lehet, mert rendelet szabályozza, mennyit kérhetnek egy-egy generáljavításért, vagy bármilyen hiba javításáért. Így aztán sűrűn előfordul az is, hogy egy-egy javításra — furcsán hangzik, de így van — ráfizetnek. Mióta diktált árak dominálnak a generáljavításra kerülő kocsi javításánál, bizony a második negyedévben ötezer forinttal is többet költöttek egy-egy kocsi javításánál. Az ilyenből ugyancsak volt bőven, mert az ellenforradalom után meglazult közlekedési

figyelem egyre-másra követelte karambolos áldozatait az országutakon. A nagyobb költség-ráfordítást több minden okozta. Elsősorban a takarékoságról való megfeledkezés. Az oxigénből és diszouszágából például 50 százalékkal többet használtak fel, mint az elmúlt év hasonló időszakában. Nagy szükség volt az üzemi jelszó kiadására a harmadik negyedévben:

takarékoskodni minden vonalon.

Eredmény azért van és számokkal mérhető. A nagyjavításra került kocsinál júliusban 754, augusztusban 64 forintba csökkent a ráfordításnál eredő túllépés. Ez szép eredmény, de még mindig ráfizetés.

Az eddigi számok, adatok csak arról beszélnek, hogy magas önköltséggel dolgozik a vállalat? Igen, de ez nem jelenti azt, hogy ráfizetésből él. A költség-túllépés csak nagyjavításoknál jelentkezett elsősorban. Más munkáknál gazdaságosabb a vállalat termelése. Erről tanúskodik az is, hogy a második negyedévben annyi hasznot hajtott mégis a vállalat, hogy 39 ezer forint jut nyereségrészesedésre. Ebből egy-egy heti fizetésnek megfelelő összeg jut a munkásoknak. A harmadik negyedévben már nagyobb nyereségre számíthatnak, mert a szép sikereket hozó anyag-takarékossági mozgalom mellett jó hasznot hajtanak már a különböző bevezetett újítások is. Van ezek között kisebb és nagyobb kaliberű is.

A legtöbb hasznot hajtó újításokat

az elmúlt időszakban is Csurgó László, a vállalat újítási felelőse, többszörös újítója adta be. Nem is olyan régen hozta ki a vállalatvezetés célpremiумot egy autókülső-lefejtőgép szerkesztésére. Ezt

EGY TEHENTŐL ÖT ÉV ALATT 10 BORJÚ

A Baranya megyei Kárász Szel István nyolcholdas egyénileg dolgozó paraszt »Szeftü« nevű tehene hármas ikreket ellett. Mind a három szép és egészséges úszóborjú. A nyolc éves tehén az utóbbi öt év alatt 10 borjút — köztük egy bikát — hozott a napvilágra.

a műveletet egy tehergépkocsi kerekénél a leggyakorlottabb sofőr sem végzi el téli, hideg időben sem izzadás nélkül. A lefejtés hosszabb időt igénybevevő munkáját Csurgó László újításával ma már akár egy gyermek is percek alatt elvégezheti az Autójavító Vállalatnál.

A „takarékoskodjunk minden vonalon” jelszó persze nemcsak úgy valósul meg a vállalatnál, hogy elhangzott az üzemi gyűlésen és ezután kiírták a falújságra. Sokat segít, hogy a pártszervezet tagjai, a kommunisták felvilágosító munkát fejtenek ki dolgozóitársaik között.

Ez az elsődleges,

de a vállalatvezetés más rendszabályt is fogantatosított. Erről is hírt ad az üzemi falújság. Ahol pazarlás folyik, nem törődnek az anyag-takarékossággal, a csoportvezetőktől megvonják az 50 filléres külön csoportvezetői óradíjat. Természetesen a csoport tagjai sem kapnak prémiumot. Legyen bármilyen magas is a tervteljesítés, ha az anyagfelhasználást túllépik, külön jutalomra, vagyis prémiumra nem számíthatnak.

Tehát a prémizálást is a fő jelszó szolgálatába állították. Helyesen azt is megjelölték részleteiben és ma már arról írt a falújság is, hogy üzemenként mit kell tenni a jelszó megvalósításáért. Azért, hogy a vállalat eredményteljesen zárja az évet, és így a dolgozók részére szépen jusson nyereségrészesedés is.

Elmondhatni, hogy a vállalat vezetői reális feladatokat tűztek az üzem munkáskollektívájára. Az eddigi eredmények azt bizonyítják, hogy ezek végrehajtásában nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is részt vesznek a munkások. Ha így folytatják a negyedik negyedévben is, akkor az év végén lesz majd tizenharmadik havi fizetés is az Autójavító Vállalatnál.

A VILÁG LEGNAGYOBB ÉBRESZTŐÓRAJA

most készült el a svájci Zürichben. Az óra pontos mősa egy közönséges ébresztőórának. Számlapjának átmérője 100 centiméter. Zürich erről az órákülönlegességéről is nevezetessé lett.

gedi kommunista — rettenésben élt. A második felszabadulásunk után azonban elfeledkeztek róla. Több mint fél év eltelt, amíg egy vezető a gyárban odajött gépezetét érdeklődni hogy léte felől. Aztán megtudta — amikor már szó volt a személyzeti osztályok ismételt felállításáról —, hogy „vadász” illetik: „Rossz választotta meg munkatársait”. meg: „Az általa iskolára, vagy magasabb beosztásba javasolt személyek között akadtak az ellenforradalomban árulók.” Vagyis ezért nem helyezik vissza korábbi funkciójába. Igaz, ajánlottak neki két beosztást is, — raktárvezetőnek, illetve teleponodnoknak —, de az egyik külön szakképzettséget igényel, a másik pedig nem nőnek való: éjjel kellett volna ellenőriznie a gyár éjjeli-őreit.

Késői elintézés

A jogtalanul megbántott asszony nem akart személyzetis lenni, csak igazságot akart, és nem pozíciót. Levelet írt Kádár elvtársnak. A Központi Bizottságtól lejötték Szegedre kivizsgálni a panaszt. A gyár igazgatóját, párttitkárát, Péternét és más elvtársakat együttesen hallgatták meg! Természetesen igaztalannak bizonyult a „vadász”. Megállapították, ilyen kifogással felreállítani egy régi harcost helytelen. — csak az ellenforradalomnak kedvező. Az elvtársak bejelentették, hogy addig nem mennek el, amíg Péternének nem teremtenek igazságot. És fél óra múlva már találtak is megoldást.

A párt valóban önmagát, — egyik hű tagját becsülte meg ezzel a helyes elintézással. Ezt azonban korábban is meg lehetett volna csinálni, a Központi Bizottság segítségével nélkül!

M. T.

Egy régi harcos igazsága

✱

pedig itthon nyomorgott. Zsigmond Irén 1931-ben — 15 éves korában — az eszperantó útján került a Hétvezér utcái Munkásotthonba. Napközben másoknak kapált, esténként tanult. 1933-ban már az újszegedi gyárban dolgozott, szövegőnök lett. Az illegális kommunista mozgalomban Szegeden Kohn Ilus sejtében tevékenykedett — a felszabadulásig! Férfijével a munkásotthonban ismerkedett meg. A két párt egyesülése után, — 1949-ben a városnál a közigazgatási osztály vezetőjének tették meg. Fél év múlva kérte magát vissza az üzembe. Öszintén megmondta, rem tudja ő ellátni a szakmai képzettséget kívánó munkát és húzza vissza a gyárban eltöltött tizenhat év. Ekkor lett Péterné az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat személyzeti osztályának vezetője.

Munkája ellen lényeges kifogást soha nem emelték sem a vezetők, sem a dolgozók. Nem tudná megszámolni, hogy a múlt év októberéig hány ember ügyes-bajos dolgát intézte el barátságos modorával, megértő munkás-lelkével, pártbűvésével. Persze az ellenforradalmárok a „hibák ellen” jelszóval — a becsületes, néphez hű kommunisták ezreit akarták lehetlenné tenni, elnémítani. Péterné huszonhárom év után kikerült a gyárból. Lakásán kislányával és férjével — mint megannyi magára maradt sze-